

جرمیمه پرتاب زباله

جامعه پندیا
بر اساس قوانین ایران پرت کردن زباله از خودروها در مناطق مسکونی از ۳۰ تا ۶۰ هزار تومان و در جاده‌ها ۱۰۰ هزار تومان جریمه دارد اما مشخص نیست روزانه و سالانه چند خودرو به این دلیل جریمه می‌شوند و چه سهمی از آنها به ته سیگار اختصاص دارد. این جریمه در انگلیس به ۵۰۰ پوند می‌رسد که به نسبت حجم زباله متفاوت است. بین کشورهای اروپایی یکی از سنگین‌ترین جریمه‌ها مربوط به ایتالیا است که در آن پرتاب زباله از خودرو بیش از هزار یورو هزینه دارد. برای دستمال کاغذی و ته سیگار نیز این جریمه کمتر از هزار یورو نیست. در نقاطی مانند ساحل دریا که فیلتر سیگار با ماسه‌ها مخلوط می‌شود و قابل جمع‌آوری نیست، مجازات‌های ویژه‌ای برای سیگار کشیدن تعیین شده است. اتحادیه اروپا و برخی کشورها مانند هلند به دنبال ثبت رسمی فیلتر سیگار به عنوان یک «آلودگی پلاستیکی» هستند که باعث می‌شود جریمه‌ها کردن آن بیشتر از زباله عادی باشد.

خبرخوان

رئیس مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت نظام آموزشی گفته دانش‌آموزان پایه دوازدهم می‌توانند بدون محدودیت دفعات، نمرات خود را در دروس پایه ترمیم کنند و **نمره جدید به عنوان نمره نهایی** آنان لحاظ خواهد شد.

رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ با اشاره به نقش مستقیم وضعیت روانی رانندگان در بروز بسیاری از تصادفات پایتخت، خبر داده که **اضطراب، نگرانی، پرخاشگری و تصمیمات لحظه‌ای** می‌توانند زمینه‌ساز وقوع حوادث رانندگی باشند.

مدیر عامل مؤسسه حمایت از کودکان با ناهنجاری مادر زادی (محکم) خبر داده **حدود ۲ میلیون اختلال** در بسدو تولد که برخی از آنها جزو موارد نادر هستند وجود دارد که این مؤسسه فعلا پوشش هزینه‌های درمان ۵۶ اختلال را در دستور کار دارد.

وزیر آموزش و پرورش درباره مسئله سربازی معلمان و ضرورت گذراندن دوره‌های آموزش نظامی گفت در تلاشیم این دوره‌ها به شکل فشرده، در قالب **یک یا ۲ هفته** برگزار شود.

متجاهرها و استان‌های بی‌بهره

اصل و شرح

یکی از مراکزی که با کمک شهرداری‌ها اداره می‌شود «مراکز ماده ۱۶» است و در آن معتادانی که در اماکن عمومی مواد مخدر مصرف کرده

هنوز مرکز ماده ۱۶ ندارند؛ این هماهنگی می‌تواند به بهبود شرایط کنترل و درمان معتادان کمک کند. هماهنگی ارگان‌ها و توجه جدی به زیرساخت‌های مقابله با اعتیاد شاید حلقه فراموش شده وضعیت اعتیاد در کشور باشد.

پرتاب روزی ۱۰۰ میلیون ته‌سیگار در ایران

گروه‌های مردمی برای پاکسازی محیط زندگی از فیلتر سیگار تلاش می‌کنند

محمد سربابی | روزنامه‌نگار | چه لذتی در پرت کردن ته‌سیگار (فیلتر) هست که باعث می‌شود سیگاری‌ها باقیمانده سمی سیگار را زیر پا بیندازند یا به سمت نزدیک‌ترین جوی خشک آب یا باغچه کنار خیابان پرتاب کنند؟

ته‌سیگارهای رها شده در شهر را نمی‌توان شمرد ولی می‌توان فهمید که برای پاکسازی یک خیابان، هزینه و انرژی زیادی مصرف می‌شود؛ هزینه‌ای که بی‌مسئولیتی و بی‌مبالاتی سیگاری‌ها آن را به وجود آورده است.

رها کردن ته‌سیگار، رفتار و عادت زاینباری است که به‌صورت فردی انجام می‌شود اما آثار اجتماعی و زیست‌محیطی مخربی دارد. حدود ۲۰ میلیون نفر، معادل یک چهارم ایرانی‌ها مصرف‌کننده سیگار هستند و روزانه ۱۹۰ میلیون نخ سیگار می‌کشند. تقریباً هر فرد سیگاری روزی ۱۰ نخ سیگار آتش می‌زند. اگر این سیگار‌ها را در فضای باز دود کند و نیمی از ته‌سیگار هایش را روی زمین بیندازد، هر روز حدود ۱۰۰ میلیون ته‌سیگار در پیاده‌رو و پارک‌ها رها می‌شود. پیدا کردن سطل زباله کوچک و بزرگ در خیابان‌های اصلی سخت نیست و وقت زیادی نمی‌گیرد ولی وقتی ته‌سیگار روی زمین له می‌شود و درون خاک باغچه جا خوش می‌کند، جمع‌آوری آن سخت خواهد بود. ته‌سیگار (فیلتر) از استات سلولز ساخته

شده است که آلودگی پلاستیکی غیر قابل تجزیه محسوب می‌شود و وقتی خیس باشد، مواد سمی در خاک و آب پخش می‌کند.

داوطلبان پاکسازی

زباله و آلودگی در شهر و طبیعت اطراف ما انقدر زیاد است که بعضی از گروه‌های مردمی علاقه‌مند به محیط‌زیست، حوزه‌های تخصصی خودشان را پیدا کرده‌اند. یکی از آنها به نام «رفتگران طبیعت استان تهران» برای جمع‌آوری زباله‌های کوچک از فضای عمومی تشکیل شده است. زباله‌هایی مثل ته‌سیگار و در پوش بطری. یک روز در پارک لاله با اعضای این گروه همراه شدیم. این گروه ۱۳ سال قبل کار خود را شروع کرده و تا حالا ۵۸۱ برنامه جمع‌آوری زباله در پارک‌های تهران، گذرگاه‌های کوهستانی مانند درکه، ولنجک و دارآباد و همینطور در شهرهای کوچک اطراف تهران مانند دماوند و طالقان اجرا کرده است. به‌طور متوسط حدود ۳۵ نفر در هر برنامه شرکت می‌کنند. همه اعضای گروه دستکش دارند و هر کدام به شیوه‌ای متفاوت ته‌سیگار‌ها را جمع‌آوری می‌کنند. بعضی‌ها با دست، بعضی‌ها با آتبر یا کوچک و بعضی‌ها با انبرهای دسته‌بلند که تا زمین می‌رسد، ته‌سیگار‌ها را درون بطری‌های خالی نوشابه خانواده و آب معدنی می‌اندازند و بطری‌ها را بعداً در سطل‌های زباله می‌ریزند. گاهی اوقات هم اشخاصی بطری‌ها را تحویل می‌گیرند تا در فعالیت‌های هنری مانند ساخت مجسمه از مواد بازیافتی، مورد استفاده قرار دهند.

فرهنگسازی در قله

انداختن ته‌سیگار در سطل زباله کار سختی نیست اما کندن آن از خاک و برداشتنش از روی آسفالت و جارو کردنش از سطح سنگفرش سخت است. مخصوصاً که ته‌سیگار‌ها خیلی زیاد هستند و جمع‌آوری داوطلبانه آنها بیشتر یک عمل نمادین از نوع فرهنگسازی به‌نظر می‌آید. ناصر نجفی از اعضای گروه می‌گوید: «در مسیرهای کوهنوردی و حتی تازندیکی قله دماوند هم ته‌سیگار پیدا کردیم. شاید تصور کنید که این کار در عمل نتیجه زیادی ندارد اما وقتی ته‌سیگار‌های یک محدوده مشخص را جمع‌آوری می‌کنیم، تا مدتی پاک باقی می‌ماند.»

ملت ایران در جنگ ۱۲ روزه به ملاقات‌های خود با خانواده شهدای این جنگ اشاره کرد و گفت: این خانواده‌ها با وجود غم سنگین شهادت فرزندان خود با آغوش باز از ما استقبال کردند و من در این دیدار مصداق عینی واژه فداکاری را به چشم دیدم. او در ادامه ضمن گرامیداشت روز جهانی بشردوستی به فعالیت مردان و زنان شجاع داوطلب در سراسر دنیا به وقت بحران‌ها اشاره کرد و گفت: آنها نه برای منفعت خود که برای کمک به آسیب‌دیدگان و امیدآفرینی در این شرایط با به میدان می‌گذارند. کاسارد در ادامه تأکید کرد: فداکاری داوطلبان را نه تنها در روز بشردوستی بلکه در همه روزهای سال باید ارج نهاد.

همایش با ۲۲ قاب عکس امداد رسانی نیروهای امدادگر در جنگ ۱۲ روزه زینت یافته است. گوش تا گوش جوانان دهه هفتادی و دهه هشتادی نشستند؛ جوانانی که عده‌ای تصور می‌کردند اگر جنگ شود پای ایران و ارزش‌هایش نمی‌ماند؛ اما محکم ایستاده‌اند، بی‌هراس از بمباران‌های وحشیانه و هنوز هم می‌گویند ما تربیت شده مکتب بشردوستی هستیم و تا آخرین قطره خونمان پای این وطن می‌مانیم. آنها داوطلب‌اند؛ کسانی که معتقدند در دنیای امروز اگر در مسیر بشردوستی حرکت نمی‌کردیم، امروز کسی صدای بچه‌های غزه را نمی‌شنید. ونسان کاسارد، رئیس نمایندگی کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ در ایران در این مراسم ضمن قدردانی از ایستادگی

مراسم جهانی روز بشردوستی در حالی در تهران برگزار شد که اعضای کمیته ملی حقوق بشر دوستانه و سفرای کشورهای اسلواکی، افغانستان، اوگاندا، تاجیکستان، سودان و عراق در آن حضور داشتند. سعید اوحدی، معاون رئیس‌جمهور و رئیس بنیاد شهید و زهرا بهروز آذر، معاون امور زنان رئیس‌جمهور هم از دیگر مهمانان مراسم بودند. میزبانان در سالن همایش ایرانیان راهور در انتظار مهمانان خود هستند. خانواده‌های شهدای جنگ ۱۲ روزه جنگ تحمیلی یکی یکی از راه می‌رسند، با خودروهایی که هنوز تصویر شهدای جوانشان را به قامت شیشه‌های خود دارند. مسیر منتهی به محل برگزاری

روزگار

نسخه برای یک حرف مگو

سیگار دیگر فقط در دست بزرگ‌ترها دیده نمی‌شود؛ هر چند خیلی‌ها از گفتنش برهنه‌تر دارند اما واقعیت این است که حالا بعضی نوجوانان هم از این خط قرمز عبور کرده‌اند. بیشتر این نوجوانان دنبال این هستند که در

جمع دوستان پذیرفته شوند یا احساس کنند، بزرگ‌تر شده‌اند. حالا که بعضی از نوجوانان از روی ناآگاهی در این مسیر قرار گرفته‌اند، سؤال بر تکرار بسیاری از خانواده‌ها این است که باید چه کنیم؟ جواب این سؤال هر چند

گزارش

صفحه ۴۰ | مجید اصغری

هشتگ روز

ایستادگی در لباس سربازی

لیلا شریف | روزنامه‌نگار | گاهی تصویرها از هر متنی پر معناترند؛ درست مانند عکسی که از مراسم بزرگداشت شهدا و جانبازان حمله رژیم صهیونیستی به زندان اوین به سرعت وایرال شد و داغ دل ایران‌دوستان را تازه کرده؛ تصویر سربازی که دستش را در جنگ از دست داده و حالا باید جای خالی این دست را تا همیشه احساس کند که یادش نرود در آن روز بر او و دیگران چه گذشت. تصاویر منتشر شده از این نشست و بوسه معاون قوه قضاییه بر دست مجروح این سرباز، تلاشی برای یادآوری بزرگی مردان نظامی بود که ایستادند و زیر موشکباران هم کم‌نیامور دند، حتی به قیمت جانشان. سرباز جانبازی که از میان عکس‌ها تنها می‌توان نام به‌نود را از روی تابلوش خواند، دیگر تنها یک سرباز نیست بلکه روایت زنده‌ای از جنگ ۱۲ روزه ایران است؛ برخی با تن مجروح زنده مانده‌اند و برخی قبل از پایان دوره خدمت، کلمه شهید با نامشان گره خورده است. سربازان اوین، سربازان مقر فرماندهی انتظامی تهران، سربازان یادداشت و... همان جوانانی بودند که با ساده‌ترین لباس نظامی مشغول خدمت شدند اما سنگین‌ترین بار را به دوش کشیدند. شاید کمتر کسی نام و نشان دقیقی از این سرباز‌های از جان گذشته به یاد داشته باشد اما همه می‌دانند که در روزهای موشکباران، این جوانان بودند که با تانی خسته و اراده‌ای محکم ایستادند.

دیدن تصویر به‌نود، سرباز جانباز با دست باندپچی شده که دیگر قرار نیست مانند قبل زندگی را در میان انگشتانش جای دهد، یادآور آرزوهایی است که این سرباز جوان و هم‌خدمتی‌هایش رها کردند تا در کنار وطن بمانند؛ این قاب نه تنها روایت نج و زخم است، بلکه یادآور یک حقیقت روشن هم هست؛ اینکه جنگ ۱۲ روزه، سندی شد از مقاومت نسلی که اجازه نداد هویت این سرزمین خدشه‌دار شود. حالا نوبت مردم است که درست مانند عرض ارداد به شهدا و جانبازان ۸ سال دفاع مقدس، این بار یاد سربازان جوان و نامدار جنگ ۱۲ روزه را برای همیشه زنده نگه‌دارند.

اسیر چشم‌های رنگی

گزارشی از بازار لنزهای رنگی که به رنگ‌های بنفش، قرمز و کله‌غازی رسیده است

رابعه تیموری | روزنامه‌نگار | همیشه دارندگان چشم‌های سبز، آبی و عسلی بارنگ چشم‌هایشان بی‌می‌دادند چون حداقل تعدادشان در ایران کم بود؛ تا اینکه لنزهای رنگی نقطه پایانی شد بر حسرت دیدن چشم‌های رنگی. خیلی‌که می‌خواستند خاص شوند همان سسه رنگ و نه‌پا میبشیرا را انتخاب می‌کردند؛ به‌ویژه برای شب‌عروسی که در عکس‌ها منحصربه‌فرد باشند. اما الان کار کشیده شده به لنزهای فانتزی قرمز و

گزارش

بنفش و حتی کله‌غازی تا تیزی نگاه دارند گانشان را بیشتر کنند. چشم‌ها را نمی‌توانند مثل زبان نصف کنند تا آن را به مدل زبان ماری درآورند. این عضو حساس مثل گوش هم له‌ل‌های و الفبیتگ نمی‌شود، حتی مانند گونه چالدار و برجسته هم نمی‌شود، اما باز هم از تنوع طلبی زنان و مردان اهل مد در امان نمی‌ماند و به وسیله لنزهای رنگی هر روز به رنگی درمی‌آید. این رنگ عوض کردن هم بی‌دست‌ان و بی‌درد‌سر نیست و ماجراهای بسیار دارد؛ ماجراهایی که شاید از امتحان لنزهای تستر آغاز شود.

تست مجاز است

فروشنده، زیر میزش هم جعبه‌ای پر از بطری‌های شیشه‌ای کیسولی دارد که لنزهای تستر را داخل آنها گذاشته است. وقتی مشتری با تعریف و تمجیدهای او تصمیم به خرید می‌گیرد، یکی از آنها را با بطری بیرون می‌آورد و با پنس روی مردمک او جا می‌دهد. وقتی هم مشتری خودش را با چشم‌های عسلی فندقی یا عسلی رگه‌دار سبزی و طوسی سبزی‌ا تازه‌اش در این حساسی و رانداز کرد، آن را کمی الک می‌پاشد و دوباره در بطری می‌گذارد تا برای تست مشتری بعدی آماده باشد. کارش هم وقتی سخت می‌شود که همزمان ۲ مشتری برای یک لنز پیدا شود و او باید لنز تستر را بعد از الک‌پاشی کاملاً خشک کند تا برای تست مشتری دوم آماده شود.

لنزهای تخفیف‌دار

قیمت لنزهای داخل کانالوگ‌ها که کمتر از ۶ ماه کارایی دارد، از ۵۵۰ هزار تومان شروع می‌شود و قیمت گران‌ترین آنها که ۶ ماه قابل استفاده است به حدود ۲ میلیون تومان می‌رسد، اما در وترین لنزهای هم یافت می‌شود که تاریخ مصرف آنها ۶ ماهه است، ولی به عنوان محصولات تخفیف‌دار ۴۰۰ هزار تا ۶۰۰ هزار تومان قیمت خورده‌اند. آقای فروشنده به همه مشتریانی که روی قیمت لنزها چانه می‌زنند، خرید این دسته از لنزها را توصیه می‌کند و موقتاً هم سفارش می‌کند بیشتر از یک ماه استفاده نکنند. تاریخ انقضای این محصولات تخفیف‌خورده نزدیک است و اگر بعد از تاریخ انقضا مصرف شوند، شاید قرنیه‌های میشی، سیاه یا سبزی و قهوه‌ای، مشتری‌ان آقای فروشنده را کاملاً بی‌رنگ و نابینا کند!

مکت

انتقال بیماری با لنز تستر

مهرداد محمدی، چشم‌پزشک درباره پیامدهای استفاده از لنزهای رنگی می‌گوید: «چشم محیطی حساس و مستعد جذب میکروب است و عفونت قرنیه‌ای رایج‌ترین مشکلات استفاده از لنزهای زیبایی به‌شمار می‌آید. این مشکل اغلب بر اثر لمس یا دست‌ان آلوده به وجود می‌آید و باعث انتقال باکتری‌ها و میکروب‌ها به سطح لنز می‌شود. در نهایت به قرنیه چشم می‌شود.» این چشم‌پزشک استفاده از لنزهای اشتراکی و لنزهای تستر را باعث انتقال بیماری می‌داند و توضیح می‌دهد: «استفاده از لنز فرد دیگری یا لنزهای استفاده شده، باعث انتقال میکروب‌ها و باکتری‌های چشم می‌شود و خطر عفونت را به میزان قابل توجهی افزایش می‌دهد. یکی از باکتری‌های شایعی که از فرد به فرد منتقل می‌شود، باکتری سودوموناس است که در صورت ورود به چشم و عدم درمان به‌موقع، در عرض ۴۸ ساعت به قرنیه آسیب جدی می‌رساند.» محمدی بروز عارضه‌هایی مانند زخم قرنیه را که می‌تواند به کاهش دید دامن و حتی نابینایی منجر شود، از عوارض استفاده از لنز ارایشی می‌داند.

